

Bože slovo za nas

Někajki pućowar bě so w za njeho cuzej wokolinje zabludžil. Wón pytny, zo njemože swojemu cilej dôńc, a woprasa so za prawym pućom. Jemu so praji, zo dyrbí so zavroćí, hdyž chce swój cil docpěć. To tón tež čini, dže swój puć zaso wróćo a namaka pućnik, kiž jemu prawy puć pokaza. Po nim so mějo příndze k swojemu cilej.

Kózdy z nas je po puću přez žiwjenje. A tež na tutym puću mőžemy so zabludžić a na „wopačne puće“ dôńc. Nadžiomne nam potom něchto prawy puć pokaza. A

Jezus Chrystus praji: Jelizo so njewobroćiće a njebudžeće kaž džéci, njeprińdžeće do njebjeskeho kralestwa. (Mt. 18,3)

nadžiomne wotwobroćimy so potom wot wopačnega puća a podamy so na prawy puć. Za nas křesčanow je dowéra do Jezusa Chrystusa prawy puć. K njemu mőžemy so wobroćí.

Ale kajki puć je wopačny puć? „Někomu so jeho puć spodoba, ale naposledk wjedźe jeho do smjerće“, praji Swjate pismo.

Wopačny žiwjenki puć je, hdyž so jenož na swoje kmanoscé a mocy spuščamy. Runje starši ludžo wěđa, zo ze swojskimi mocami a mőznoscemi swoje žiwjenje zawě-

síci njemóžemy, ale zo trjebamy krutu zepěru. Ju namakamy w dowérje do Boha.

Wopačny puć tež je, sam ze swojim žiwjenjom chcyć před Bohom wobstać. Měnímy druhdy, zo Jezus njeby za nas wumrěć trjebał, dokelž smy so tola po Božej woli měli. Swjate pismo nam pak praji: „Wšitcy su hrěšnicy a nimaja chwalbu, kotruž dyrbjeli před Bohom měć“. (Rom. 3,23) Hdyž to zabudzemy, smy na wopačnym puću. A hdyž smy spóznali, zo smy na wopačnym puću, mőžemy so k Bohu wo-

broćí. Jezus nam to poskići.

W našim hronje Jezus nam jako příklad za prawe zadžerženje džéci mjenuje. Tak kaž so małe džéco staršimaj cyle dowéri a wšitko wot njeju wočakuje, tak mělo to tež pola nas Bohu napřećo być: Na našim puću přez žiwjenje mőžemy so Bohu cyle dowérić a wšitke dobroty wot njeho wočakować. Tajka dowéra do Boha přinjese nam „njebjeske kralestwo“, to rěka zhromadnosć z Bohom do wšeje wěčnosće. Na to nas Jezus w našim hronje dopomina.

S. Albert

Wotewrjenosć a toleranca budžetej wupuć

W serbskej towaršnostnej praksy a w serbskich mediach storčimy přeco zaso na „murje“. W relatiwnje zavrjenej towaršnosći, kaž w Serbach, je lochko monopole natwarjeć. Wězo nima zmysla, zhromadnosć wopřisać, hdžež žane njejsu. Solidarita mjez serbskimi „subkulturami“, mjez katolikami, protestantami kaž tež njekreščanami je w stawje njewěstosće a labilnosće. Ze swojskich abo stawizniskich nazhonjenjow wěmy, zo kulturna „wjetšina“ zwjetša jenož swojske elementy škitać a přesadžić sptyta, štož naposledk cyłkownej zhromadnosći njetyje. Wo tym so w serbskej zjawnosći bohužel njerěci, tajke rozestajenia so poduša, tak zo kreativny dialog bohužel wusaknje.

Nowe a pozitivne w demokratiskej towaršnosći džensa je, zo so pozdatne

njedostatki druheje abo „napřečiweje“ strony hižo nje-wuzběhuja. Nawopak: Su prócowanja, to cuze, hinaše, napřečiwe abo čežke do swojskeho myslenja a jednaňa zapřijeć – štož husto njeje jednore. Tak njeje na příklad ekumena něšto mjez konfesjomaj, ale wosrjedk křesčanskeho wuznaća samoho, takrjec jeho wobstatk.

Wjele lět trajachu rozmołwy mjez katolskimi a ewangeliskimi teologami wo tak mjenowanej *Wučbje wsprawnjenja* (Rechtfertigungslehre), kotaž hižo wot 16. lětstotka sem katolskich wot lutherskich křesčanow tak hłuboko dželeše. Njedawno je so w zhromadnym dojednanju a přez podpis „Zhromadnego wozjewjenja“ Vatikana a Lutherskeho swětowego zwjazka hłowny dypk rozkory mjez tutymaj cyrk-wjomaj přewinył.

Tola džensa njejsu jenož teologojo wužadanji, ale cyła towaršnosć. Nichto njemože hižo na tradicijach wotpočować. Ignoranca njeje wupuć, wona je skerje wuraz naiwnosće a nadutosće. W tutym zmysle je njedawno katolski teologa Hans Maier (professor na Katolskej akademiji Bayerskeje) křesčanske cyrk-wje napominal, zo dyrbjeli

so wone tež w praksy ze swojego „Babylonskeho zajęća“ wuswobodžić. Jeho żadanje dyrbjało zajim wšich serbskich křesčanow (haj, wšitkich Serbow njehladajo na wěrywuznaće abo swětonahlad) wubudžić. Wón doporuča – dokelž po jeho měnjenju tež katolikojo přeco hišće přejara sebje samych widža – na příklad tole:

1. Křesčenjo měli bóle toho druheho kedžbu měć!
2. Měli sptyać so raz sami z wočemi druhich widžeć!

3. Měli so z tuteje perspektivy w křesčanskej wotewrjenosći do zjawneje a kritiskowujasjowaceje rozmołwy podać!

Zawěscé njeje stajnje lochko so do nahladow a přeswědčenjow druheho zamyslić. Runje w tym pak tči perspektiva, kotaž přitomnosć daloko přesahuje a kotaž zdobom dohlad do napřečiwnych widow – a nic naposledk do wotpowědných stawizniskich wobrazow abo mytow – skići. Jenož tón, kiž so do pozadkow tajkich a hinašich předsudkow zanuri, budže toho „cuzeho“ zrozumić mōć – hač křesčana abo njekreščana.

Na tutym zakladže budže džensniši člowjek skerje křesčanske kaž tež cyłoserbske hódnoty a tradicije na dobro wšitkich zachować a wuwiać.

dr. Měrcin Wałda

Jakub, Ezaw a cyrkwička Wang

Zawěscé móže so tón abo tamny z was hišće derje na lětuši nabožny tydzeń wot 27. juliha hač do 1. awgusta dopomnić. Njeběchmy kaž zašlej razaj w českim Tisu, ale w Polskej – dokladnišo w Karpaczu. Tu bydlachmy hny dom pódla cyrkwički Wang.

Cyrkwičce bě tež prěnja strona w našich zešiwickach wěnowana. Zhonichmy, zo pochadza poprawom z nowegskeje wsy Vang a zo je hakle před něhdze 150 lětami na nětčise městno přišla. Wězo njezaběrachmy so w našich dopołdnišich nabožnych hodžinach jenož z cyrkwičku. Stawizna wo Jakubje

a Ezawje běše čežišćo tyděnia. Zhonichmy wo rozkorje mjez bratromaj, wo doživjejnach Jakuba w czubje a skónčne wo wujednanju wobeju. Zo bibliske stawizny scyla njeisu tak zaprōšene, kaž sej někotři mysla, dopokazachu příklady zadžerženja, kotrež na zakladze Jakuba a Ezawa pola nas nadejdzechmy. Wězo dopołdnja jenož na stawiznu njesluchachmy, ale tež molowachmy, spěwachmy a hrajachmy.

Na popołdnjach přebywachmy na čerstwym powětře. Zwjetša přewyđezechmy mjeńše pućowanja po blišej wokolinje. Husto džése

Foče: Malink

nahle horu dele, abo, štož so někotrym mjenje spodobas, tež horu horje. Tak wopytachmy na příklad jězor Mały staw a kapałku swj. Hany. Při pućowanju ke kapałce dyrbjachmy bohužel zwěšćí, zo je lěs jara zanjerodženy. Wjele ludži zmjeta wotpadki jednorje do lěsa. Mocy nam njedosahachu, zo móhli wšitko sobu wzać, hačrunjež tójšto titow z njerjadom nazběrachmy.

Wjetšina skupiny pućowas tež na tamnišu najwyšu horu – na Sněžku. Spěšnišo hač běchmy wočakowali, běchmy na wjeršku, na kotrymž so nam krasny wuhlad skicēše. Wjeselo tež bě, zo mózachmy wot Polskeje do Českeje skočić. Dele njezechmy sej dwójce kazać z liftom jěc. Doma w našim přebywanišču mózachmy na Sněžku hladać a prajić: „Haj,

tam horjeka smy pobyli.“

Tohorunja jónkrótne bě nōcne pućowanje. Někotři hólcy z našeje skupiny běchu je přihotowali. W mjeńšich skupinach dyrbjachmy přez čmowy lěs, njewědžo, što nas za přichodnym kerkom wočakuje. Husto cyle njenadžicy woda pryskaše abo šerjenje nas nastróži. Njedžiwačy stroželow a pukotacych wutrobów wšitcy do cila dōndžechu. Podobne strašne a zdobom rjenje bě na lětnim sankowanišču.

Tydzeń so skoku miny a hižo bě posledni wječor přišoł z lěhwowym wohenjom a samopraženymi kołbaskami. Po njedželnych kemšach w cyrkwičce Wang so strowi do Łužicy wróćichmy. Myslu sej, zo bě to derje radženy tydzeń, a nadžijam so, zo so klętu zaso widžimi.

Waša Jadwiga

„Džělo synody pod serbskim aspektom ...“

Rozmołwa ze synodalom Handrijom Wirthom z Njeswačidła

Mnozy čitarjo Was znaja jako kantora na cyrkwičskich dnjach a jako organizatora jězbow serbskeho busa. Přestajje so prošu skrótka.

H. Wirth: Sym 49 lět, bydlu w Njeswačidle, džělam jako inženjer w Drježdananach, sym woženjeny z lěkarku a nan dorosčeneho syna, kiž w Berlinje medicinu studuje.

Sće člon sakskeje krajneje synody. Synoda – što to do gremija je?

H. Wirth: Rěčimy wo třoch stołpach našeje cyrkwie. Su to biskop, krajnocyrkwiński zarjad a synoda. Synoda ma wosebje nadawk, zakonje wobzamknyc, po kotrychž ma cyrkej potom jednać. Wona hodži so přirunovać

z parlamentom w staće.

Wot hyd sće člon synody?

H. Wirth: Wot meje 1996. Tehdy bě 23. synoda ke koncej a je so nowa, 24. synoda skonstituowała. Knjez Kurt Latka z Přiwćic, kiž bě 22 lět zastupjer Serbow w synodze, je tehdy swoje zastojnstrovo zložil a ja sym so stał z jeho naslēdnikom, přetož po wu-

stawkach ma w synodze jedyn serbski zastupjer być.

Kaktutón Serbow nastupacy pasus rěka?

H. Wirth: W paragrafje 20 wustawy ewangelsko-lutheriske krajneje cyrkwie Sakseje z 13.12.1950 rěka: „Insbesondere ist auch ein Vertreter des sorbischen Bevölkerungsteiles zu berufen, ↗“

wenn ein solcher nicht schon in die Landessynode gewählt ist.“

Hdyž maja Serbja hido z lěta 1950 tute město w synodze, znajeće to swojich předchadníkow?

H. Wirth: Dohti čas bě to Kurt Latka. Tych, kíž běchu do jeho časa, dokladnje njeznaju, ale mi so zda, zo běchu to superintendent Gustaw Mjerwa-Bukečanski, potom mójnan, superintendent Gerhard Wirth, a jako lajkaj knjez Korla Nalij z Budýšina a knjeni Hilžbjeta Hornčerjowa z Hornjeje Boršče.

Kelko člonow ma synoda?

H. Wirth: Wona wobsteji ze 60 wolennych člonow, z kotrejž je 20 duchownych a 40 lajkow, a z 20 powołanych člonow, z kotrejž njesmě wjac hač polojca farajrow być.

Što su tući powołani?

H. Wirth: Su to zwjetša zastupjerjo wšelakich cyrkwin-skich wobłukow, kaž zastupjerjo teologiskeje fakulty Lipsčanskeje uniwersity, zastupjer diakonije, misionstwa, cyrkwinskeje hudźby atd. Sym jenički, kíž je pokriteriju narodnosće powołany.

Kelko synodalow je z Budyských kónčin?

H. Wirth: Z Budyskeje eforije smy třo: farar Ehrler z Hrodzišća, nawoda telefoni-skeho dušepastyrstwa Hornjeje Łužicy Gerald Demmler a ja. Hajmy mjez sobu zwiski a zetkawamy so zwjetša do zeńdženja synody, zo bychmy so dorozumili wo wšelakich prašenjach, kíž maja so wobjednawać.

Kak husto a hdže so synoda schadžuje?

H. Wirth: Jónu w naleču a jónu w nazymje, a to kóždy króć na štyri do pjeć dnjow. Synoda wotměwa so w Domje cyrkwej w Drježdžanach-Nowym měscé, kíž je so w času wokoło přewrota wutwarił w cyrkwi Třoch kralow.

Serbski synodala Handrij Wirth Foće: privatnej

Synodalno maja skladnosć k přenocowanju w bliskim Marćinym hospicu.

Dyrbiće sej potajkim dowol brać za zeńdženja?

H. Wirth: Ja dōstanu wot swojego dźelodawarja swobodne, ale njedōstanu za tute dny žanu mzdu. Synoda zeńdže so přeco přez kónc tydženja, tak zo je to zwjetša jenož piatki a pónidžela, druhdy hišće wutora, kíž maja so swobodne wzać.

Kajki je wotběh synody?

H. Wirth: Kóždy dźeń započnie so z rańzej nutrinoscu a w dźewječich zahaja so wuradżowanja, kíž traja hač do wječora, druhdy tež hač do nocy. Dźél wotměje so w plenumje, to rěka ze wšitkimi synodalemi, dźél we wuběrkach. Synoda ma wjacore tajke wuběrki, na příklad finančny, teologiski, twarski a socialno-etiski. W posledním dźělam ja sobu.

Što je nadawk Wašeho wuběrka?

H. Wirth: Zaběramy so ze wšěm, štož nastupa towaršnosć a cyrkej. Najwažniše aspekty při tym nastupaja tajke wobłuki kaž sprawnosć w towaršnosći, brónjenje, dušepastyrstwo we wójsku a zachowanje wobswěta. Temy njetrjebamy sej sami pytać, mamy telko próstwów a zapodaćow, zo lědma dočiniemy je wobdželać.

Móžeće snadž příklad mjenować?

H. Wirth: Mějachmy na příklad tójsto zapodaćow bazi-sowych skupin a jednotliwcow, kíž nastupachu twar lětadla Eurofighter abo lětsa w naleču wojnu w Kosovje. W našim wuběrku potom rozmyslujemy, hač dyrbimy jako cyrkej k tajkim temam zjawnje něšto prajić, a hdyž haj, što. Jeli chcemy něšto prajić, dyrbimy we wuběrku wudželać předłohu. Wona dyrbi tak formulowana a deře přemyslena być, zo ju plenum potom tež schwali. Za to je wjèle duchowneho dźela, dokladneho rozwažowanja a stilistiskeho filowanja trěbne. Jeli tajka předłoha njeje dosć wuważena, přepadne w plenumje a dōstajemy ju wróćo do wuběrka. Sće zastupjer Serbow w synodze. Kajke serbske temy su so tam dotal wobjednali?

H. Wirth: Za mój krótki čas tam poprawom žadyn. Njebě dotal ničo wažne ze serbskeje strony, štož móhlo so tam wobjednać. Njejsym tež žadyn nadawk, próstwu abo

zapodaće nastupajo serbsku problematiku dostał. Po mojim zdaću je hižo wažne, zo so dźeło synody pod serbskim aspektom scéahuje a zo so wo njej tež Serbja přez rozprawy w Pomhaj Bóh informuja. Serbsku problematiku zapletu druhdy do diskusijnych přinoškow a wězo reču wo nastež w priwatnych rozmołwach z tamnymi synodalemi w přestawkach abo wječor při bjesadach.

Što móže wobjednanje serbskich naležnosćow w synodze nastorčić?

H. Wirth: Superintendent Albert wězo a serbska Zwiazkowa zhromadźizna. Ale tež Serbske ewangelske towarzstwo a kóždy jednotliwci smě swoje prósty zapodać.

Meli po Wašim měnjenju Serbja ofensiwnišo wustupowac?

H. Wirth: Synoda ma wobšérne problemy rozjimać a je za wšitke wobłuki sakskeje cyrkwe zamołwita. To serbske njemóže w srjedžišu stać. Mamy wulku lěpšinu, zo je nam cyrkwinska wysnosć přichilena, štož je hižo z toho widzeć, zo so stajnje zastupjer z Drježdžan na našich cyrkwin-skich dnjach wobdželi. Ale wězo, hdyž su serbske problemy, kíž měli so w synodze rozjimać, budu so za nje zasadžować.

Wutrobný džak za tutu rozmołwu. Přejemy Wam nadal spomóżne dźeło w synodze a Bože žohnowanje k Wašim połstaćinam, kotrež 27. septembra woswjećice.

(Prašala so
T. M.)

**Schadžowanišće sakskeje synody:
Dom cyrkwe w Drježdžanach**

Na koncert

Lube čitarki a lubi čitarjo, před 35 lětami założi so w Budyšinje chór „Budyšin“. Jako serbske čéleso haji wězo wosebje serbski spěv. To wosebite na nim je, zo je wón jenički chór w Budyskim kraju, kotrehož spěwarki noša při wustupach Budysku serbsku ewangelsku drastu. Tuteje tradicije je sej chór jara derje wědomy. Wulki džél repertoirea wobsteji z tworbow ewangelskich nestorow serbskeje hudźby, wot Kocora přez Krawca hač k Janej Pawołej Nagelej. Tež duchowne kompozicije so zanošuja, w koncertach runje tak kaž skladnostne tež na kemšach. Loni nazymu na příklad zaklinča na katolskej Bozej mši w konkatedrali w českéj Opavje ewangelski kěrluš „Wulki Božo, chwalbu ci“, a to z tekstem ze serbskich ewangelskich spěwarskich.

Lětsa je so chór wědomje wzdal wobdželenja na wjetšich oratorijowych projekcích, zo by swoje mocy wusměřil na další wutwar swójskeho repertoirea. Po tu chwilnym stawje so to drje dosć derje radži a wjeselimi so, zo směry přeprosyč na **koncert sobotu, 11. septembra, w 16.00 hodž. na žurli Serbskeho muzeja na Budyskim Hrodźe.** Wuraznje přeprošeni su tež čitarjo Pomhaj Bóh. **C. K.**

Pomhaj Bóh, časopis ewangeliskich Serbow; wudawačel a zamolwity: Serbski wosadny zwjazk, adresu redakcje/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamolwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čišć: Lausitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čišćernja, Hornčerska/Töpfersstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotovjenja a rozšerjenje časopisa Pomhaj Bóh podpřeje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadža joknroč za měsac. Lětny abone-ment plati 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

Powěsće

Porjad Božje služby. Za lětuši cyrkwienski džeń we Wochozach je so přihotował zešiwk z porjadom Božje služby za serbske wosady w Ewangelskej cyrkwi šleskeje Hornjeje Łužicy. W tutej cyrkwi je trochu hinaši porjad kemšow, hač smy jón zwučenji w Krajnej cyrkwi Sakskeje. Předležacy zešiwk (nakład 200 eksemplarow) ma 12 stronow w formáce A5 a je w poměrnje wulkim pismje čišćane. Při wudželjanu su sobu skutkowali knjez farar Joachim Nagel, kantor Hans Krauzick, Irena Šerkowa a Měrćin Wirth. Wudawki za čišć je Serbske ewangelske towarzstwo přewzało. Wše druhe džela su so darmotnje wukonjeli. **Wirth**

Budyšin. W Michałskiej wosadze su so w zašlych měsach wulke změny stałe. Po tym zo je naša katechetka z kóncom šulskeho lěta do renty šla, smy so srjedź awgusta wot fararja Stoltý rozžohnowali, kiž je nowe farske město w Drježdžanach přewzało. Kónč awgusta nas naša kantorka wopušći, kotaž dže do Niskeje. Tak smy w běhu šesć njedžel třoch našich so-budželačerjow zhobili.

Wochozy. Wo lětušim serbskim cyrkwienskim dnju we Wochozach rozprawjachu nimo serbskich medijow nowina Ewangelskej cyrkwie šleskeje Hornjeje Łužicy „Die Kirche“ (11. julija), nowina sakskeje cyrkwie „Der Sonntag“ (11. julija), Běłowodžanski „Wochenkurier“ (7. julija), „Lausitzer Rundschau“ (29. junija) a „Amtsblatt“ Hamorskeje gmejny (wudače za julij/awgust). Samsny džen, kaž bě cyrkwienski džen, pokaza so to w powěscach MDR (w 19.30 hodž.) skrótka a do teho w „Sachsenpiegel“.

Přeprošujemy

04.09. – sobota

15.00 hodž. wosadne popołdnje w Drježdžanach (sup. Albert)

05.09. – 14. njedžela po swiatej Trojicy

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskiej (sup. Albert)

13.30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)

10.09. – piatok

14.00 hodž. wosadne popołdnje za Bukečanskou wosadu w domje Měrcina Nowaka w Njechoraju

12.09. – 15. njedžela po swiatej Trojicy

11.45 hodž. nutrność w rozhlosu (sup. Albert)

10.00 hodž. delnjoserbsko-němske kemše we Wětošovje (prédar Frahnaw)

14.00 hodž. wosadne popołdnje w Čisku (sup. Albert)

18.09. – sobota

14.30 hodž. wosadne popołdnje za Hrodžiščanskou wosadu w domje Měrcina Nowaka w Njechoraju

19.09. – 16. njedžela po swiatej Trojicy

8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)

21.09. – wutora

16.00 hodž. wosadne popołdnje w Nowym Měscie (sup. Albert)

22.09. – sriedu

15.00 hodž. wosadne popołdnje we Wochozach (sup. Albert)

25.09. – sobota

15.00 hodž. wosadne popołdnje w Delnim Wujězdze (sup. Albert)

26.09. – 17. njedžela po swiatej Trojicy

8.30 hodž. kemše w Minakale (sup. Albert)

9.30 hodž. dwurěčne kemše w Rakecach ze spomina- njom na H. Zejlerja (farar Kecke/farar Malink)

11.45 hodž. nutrność w rozhlosu (farar Malink)

14.00 hodž. wosadne popołdnje w Njeswačidle (sup. Albert)

02.10. – sobota

14.00 hodž. wosadne popołdnje w Hučinje (sup. Albert)

03.10. – 18. njedžela po swiatej Trojicy

10.00 hodž. kemše w Budyšinje w Michałskiej (sup. Albert)

13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)